

1ste Valgkreds (Ellinger) fremkom med om, at i et saadant Spørgsmaal vilde vel nok Staten være den afgørende, men jeg haaber, at Spørgsmaalet slet ikke vil blive rejst paa den Maade; jeg haaber, at de Forhandlinger, som føres i Fællesudvalget eller Kommissionen, ganske af sig selv vil føre til et Resultat, at den Vej, som Udvalget under alle Omstændigheder holder aaben, ogsaa vil blive fulgt, og at Persontrafik vil blive sat i Gang fra Frederiksberg over Nørrebro til Hellerup.

Til Slutning vil jeg gøre et Par Bemærkninger angaaende Niveauoverskæringerne. Vi, der bor paa Frederiksberg, har Lejlighed til at iagttage, hvilken Forskel der er, naar Tog passerer de forskellige Overskæringer. Jeg skal nævne det Sted, hvor det efter min Mening fungerer tilfredsstillende, nemlig Niveauoverskæringer ved Vodroffsvej. Naar det kan gaa hurtigt eller tilfredsstillende der, maa det samme ogsaa kunne være Tilfældet ved de andre Overskæringer. Det er ikke min Mening her at antyde, at der kunde ligge nogen Skyld hos Ledvogterne, det er maa ske Signaliseringssystemet eller andre Forhold, som muligt kan ændres, saa at der ikke paa Grund af disse Niveauoverskæringer lægges Trafikken saa store Hindringer i Vejen. Endelig vil jeg i Sammenhæng hermed sige, at man ikke under den midlertidige Ordning undgaar, at der passerer Tog, thi der gaar til Stadighed Godstog derude, og det, der er Tale om, er kun forholdsvis faa Persontog om Søndagen i Sammenligning med Godstogene. Hvis man mener, at det skulde være uheldigere at faa Persontogene i Gang, vil jeg sige, at de plejer dog at gaa noget hurtigere end Godstogene, de slipper i hvert Fald hurtigere forbi.

J. Sørensen: Jeg giver den højtærede Minister Ret i, at der kan forekomme Forhold, der nødvendiggør baade Overskridelser og Forandringer af givne Bevillinger. Jeg anerkender imidlertid ikke, at Forholdene helt igennem berettiger Overskridelsen her, og i det hele taget maa jeg hævde, at man i alle Tilfælde maa søge Rigsdagens Medvirkning, hvor der sker Forandringer. Vi har jo snart siddet samlede i flere Aar, saa der havde været rigelig Tid til i Tide at forelægge denne Sag for Rigsdagen og forklare denne, hvorledes det forholdt sig, og søge Rigsdagens Sanktion til de Overskridelser og Forandringer, som man mente var nødvendige.

Wiinblad: Ogsaa jeg kunde ønske at gøre en Bemærkning til den Udtalelse, der fremkom fra det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) om Standsningerne ved Niveauoverskæringerne. Den Udtalelse, det ærede Medlem fremsatte, er fuldstændig berettiget; der er store og for Befolkningen meget følelige Ulemper forbundet med de mange Standsninger ved Bommene, og man har et stærkt Indtryk af, at de i mange Tilfælde er ganske overflødig lange. Men det ærede Medlem gjorde en Bemærkning, som gik ud paa, at det saa ud, som om det var Chikane. Jeg skal dertil sige, at det tror de Folk, der staar og venter ved Bommene ogsaa; de er meget tilbøjelige til at opfatte det som Chikane fra Bommændenes Side. I den Anledning vil jeg blot tillade mig at gøre opmærksom paa, at de Mænd, der passer Bommene, er nødt til at rette sig efter Signalerne fra Stationerne, og jeg antager ikke, at Stationsforstanderen har til Hensigt at genere Færdselen i Københavns Gader, saa det er vistnok ikke Chikane, men det skyldes en Mangel ved Ordningen, en Fejl ved Ledelsen, som jeg tror, den højtærede Trafikminister vil kunne ændre, hvis han vil gribe ind derimod. Jeg gør disse Bemærkninger for at værgе Bommændene mod yderligere Uvillie fra Fodgængerne og fra de Folk, som generes ved Overskæringerne. Bommændenes Stilling er allerede i Øjeblikket ikke behagelig, og jeg tror, at den højtærede Trafikminister ved at forhandle med Stationsforstanderne og andre vilde kunne ændre dette Forhold.

Da jeg har Ordet, vil jeg tillade mig at takke, fordi Udvalget og den højtærede Minister er kommet Nørrebros Befolknings Ønsker i Møde. Der var jo en Tid, hvor det saa meget sort ud for Nørrebro Station, men nu er Stillingen blevet noget bedre. Jeg takker ogsaa, fordi der er givet Frederiksbergerne et vist Haab. Jeg indrømmer, at Frederiksberg i Øjeblikket ikke er saa vel stillet som Nørrebro, men der er dog aabnet Udsigt til, at de kan faa den Forbindelse, de ønsker. For Nørrebros Vedkommende vil jeg gøre opmærksom paa, at der i Lovforslaget staar, at det særlig er paa Søn- og Helligdage, der skal være Trafik. Jeg lægger Vægt paa dette Ord „særlig“, thi deri ligger en Erklæring om, at man ikke vil indskrænke Trafikken til Søn- og Helligdage alene, men at man, hvis Forholdene tillader det, vil udvide den til Hverdagene. Jeg vil bede den højtærede Trafikminister om at lægge Vægt